

KAKO NAJ V CERKVI RAZVIJAMO KULTURO VKLJUČEVANJA?

Ko se ozremo po oddelkih in vejah, vidimo ljudi, za katere se zdi, da se hitro vključijo. Ne zavedamo pa se, da so celo med tistimi, za katere se zdi, da so se vključili, številni, ki se čutijo zapostavljene. Neka nedavna raziskava je denimo pokazala, da skoraj polovica odraslih v Združenih državah pravi, da se počutijo osamljene, zapostavljene ali odrinjene.¹

Pomembno je, da se čutimo vključene. To je temeljna človekova potreba in boli, če se čutimo izključene. Zapostavljenost v nas lahko povzroči žalost ali jezo.² Če ne občutimo pripadnosti, običajno poiščemo kraj, kjer nam je lažje. Pomagajmo, da bodo vsi občutili, da spadajo v cerkev.

Vključite kot Odrešenik

Odrešenik je bil popoln vzor tega, da druge cenimo in vključujemo. Ko je izbral apostole, se ni menil za njihov družbeni položaj, bogastvo ali priznan poklic. Cenil je Samarijanko ob vodnjaku in ji navkljub temu, da so Judje na Samarijane gledali zviška, pričeval o svoji božanskosti (gl. Jn 4). Gleda v srce in se ne ozira na družbeni položaj ljudi (gl. 1 Sam 16:7; NaZ 38:16, 26).

Odrešenik je dejal:

»Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!

Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.« (Jn 13:34–35)

Kaj lahko storimo?

Včasih je težko vedeti, kdaj se nekdo čuti odrinjenega. Večina ljudi tega ne pove – vsaj ne tako jasno. Toda z ljubečim srcem, vodstvom Svetega Duha in pozornim opazovanjem lahko prepoznamo, kdaj se nekdo na cerkvenih sestankih in dejavnostih ne čuti sprejetega.

Morebitni znaki, da se nekdo čuti izključenega:

- Zaprta telesna drža, kot so tesno prekrizane roke ali povešen pogled.
- Sedi zadaj v prostoru ali sedi sam.
- Neudeleževanje oziroma neredno udeleževanje cerkvenih sestankov.
- Predčasno zapuščanje sestankov ali dejavnosti.
- Nesodelovanje v pogovoru ali na lekcijah.

To so lahko znaki tudi drugih čustev, kot so sramežljivost, tesnoba oziroma občutek nelagodja. Člani se lahko počutijo »drugačne«, ko so še novi člani Cerkve, če pridejo iz drugih držav ali kultur ali če so nedavno doživeli travmatične življenjske spremembe, kot so razveza, smrt družinskega člana ali predčasna vrnitev z misijona.

Ne glede na razlog se ne bi smeli obotavljati, da bi jim ljubeče pomagali. S svojimi besedami ali dejanji lahko ustvarimo občutek, da so vsi dobrodošli in da jih potrebujemo.

Nekaj načinov, kako smo lahko odprti in gostoljubni do vseh:

- V cerkvi se ne usedite vedno k istim ljudem.
- Ne osredotočajte se na videz človeka, zato da ga boste videli takšnega, kot je v resnici. (Več o tej temi si lahko preberete v »Ministering Is Seeing Others as the Savior Does«, *Liahona*, junij 2019, <https://www.lds.org/study/magazines/liahona?lang=slv>.)
- V pogovore vključite druge.
- Povabite jih v svoje življenje. Vključite jih lahko v dejavnosti, ki jih že načrtujete.
- Poiščite in razvijajte skupna zanimanja.
- Nekomu ne odrekajte prijateljstva zgolj zato, ker ne izpolnjuje vaših pričakovanj.
- Ko pri nekom vidite nekaj edinstvenega, se za to zanimajte, namesto da to spregledate ali se temu izogibate.
- Izrazite ljubezen in iskreno pohvalite.
- Vzemite si čas za razmislek o tem, kaj zares pomeni to, da rečemo, da je Cerkev za vsakogar ne glede na medsebojne razlike. Kako naj to uresničimo?

Biti sproščen v družbi ljudi, ki so drugačni od nas, ni vedno lahko. Toda z vajo se lahko izboljšamo v tem, da cenimo razlike in edinstveni doprinos, ki ga prinaša vsak posameznik. Starešina Dieter F. Uchtdorf iz zbora dvanajstih apostolov je učil, da nam razlike lahko pomagajo, da postanemo boljši in srečnejši ljudje: »Pridite, pomagajte nam razviti in okrepiti kulturo zdravljenja, prijaznosti in usmiljenja do vseh Božjih otrok.«³

Blagoslovljeni zaradi vključevanja

Potem ko je Christl Fechter vojna razdejala domovino, se je preselila v drugo državo. Jezika ni govorila dobro in v svoji novi soseski ni poznala nikogar, zato se je sprva čutila zapuščeno in osamljeno.

Kot članica Cerkve je zbrala pogum in začela hoditi v svoj novi oddelek. Skrbelo jo je, da bo s svojim močnim naglasom odvrčala ljudi od želje po pogovoru z njo ali da jo bodo obsojali, ker je samska.

A spoznala je druge, ki so njeno drugačnost prezrli in jo sprejeli v svojo družbo prijateljev. Ljubeče so ji pomagali in kmalu je vneto poučevala v razredu Osnovne. Otroci so bili veliki vzorniki sprejemanja, občutek, da je ljubljena in tega, da jo potrebujejo, pa ji je okrepil vero in ji pomagal, da se je v njej ponovno prebudila njena vseživljenjska predanost Bogu.

ODKRIJTE VEČ

Več predlogov lahko najdete v »We Can Do Better: Welcoming Others into the Fold«, *Liahona*, sept. 2017.

SPREGOVORITE O SVOJIH IZKUŠNJAH

Pišite nam, kakšne so vaše izkušnje s skrbnim služenjem, ko ste služili sami ali drugi vam. Pojdite na liahona.lds.org in kliknite »Submit an Article or Feedback« (Pošljite članek ali povratne informacije).

NAČELO UDEJANJITE

Sestra Linda K. Burton, bivša generalna predsednica Društva za pomoč, je učila: »Najprej opazujte, nato služite.« (*generalna konferenca*, okt. 2012) Z upoštevanjem tega nasveta bomo lahko ustvarili takšne oddelke in veje, kjer bodo vsi sprejeti in bodo občutili, da jih potrebujemo. Premislite naslednje predloge:

- Ko vstopimo v cerkveno zgradbo, se lahko **ozremo naokrog in vidimo**, koga Gospod želi, da tisti dan sprejmemo v svoj krog prijateljstva.
- Včasih se izogibamo tistim, ki so drugačni od nas oziroma ki prestajajo težke trenutke, ker nas je strah, da bomo rekli kaj napačnega. Zaradi tega se morda počutijo osamljene ali se čudijo, zakaj se z njimi nihče ne pogovarja. **Priseditek njim, izrazite ljubezen in zastavite iskrena vprašanja**. Povprašajte jih o njihovi izkušnji z izzivi in kako jim lahko pomagata.
- V govorih in nedeljskih lekcijah lahko **uporabimo primere, iz katerih je razvidno, da posamezniki in družine v najrazličnejših okoliščinah** lahko živijo po evangeliju in so deležni njegovih blagoslovov.
- Prisotni v razredu so lahko zelo blagoslovljeni, ko učitelji **vključijo člane različnih starosti, narodnosti in z različnimi družinskimi**

razmerami. Veliko se lahko naučimo od številnih zvestih članov Cerkve, ki imajo drugačne izkušnje kot mi.

- Učitelji lahko ustvarijo vzdušje varnosti, kjer vsi lahko spregovorijo o svojih izkušnjah življenja po evangeliju. Učitelj se na kakršnokoli pripombo **lahko odzove pozitivno**. Prisotni v razredu se bodo potem najverjetneje počutili bolj samozavestno in lagodno, da bodo spregovorili o svojih razmišljanjih.

OPOMBE

1. Gl. Alexa Lardieri, »Study: Many Americans Report Feeling Lonely, Younger Generations More So«, *U.S. News*, 1. maj 2018, usnews.com.
2. Gl. Carly K. Peterson, Laura C. Gravens in Eddie Harmon-Jones, »Asymmetric Frontal Cortical Activity and Negative Affective Responses to Ostracism«, *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, 6. zvezek, št. 3 (junij 2011), 277–285.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Verujte, ljubite, delajte«, *jesenska generalna konferenca*, okt. 2018.